

	Tárgyak: Festő modellel
	Intézmény: Ferenczy Múzeumi Centrum Fő tér 2-5. 2000 Szentendre +36-26-310-244
	Gyűjtemények: Képzőművészeti Gyűjtemény
	Leltári szám: SZFM_K_84.12.

Leírás

Paizs Goebel Jenő (1896, Budapest – 1944, Budapest) a XX. század eleji magyar képzőművészet meghatározó alakja. Grafikai és üvegfestészeti tanulmányai után 1916 és 1924 között a Képzőművészeti Főiskolán előbb Zemplényi Tivadar, később Réti István és Lyka Károly tanítványa lett. Művészi eszköztára több forrásra is támaszkodott. Nagy hatással voltak rá a hazai neoklasszicista törekvések, főiskolai gyakorlatát a nagybányai művésztelepen töltötte, Onódi Bélával közösen pedig felkeresték a kecskeméti művésztelepet. 1924-ben Barbizonba, majd Párizsba látogatott, ahol a rousseau-i természetkultusz, a tájkép lélekállapotként való megjelenítésének hatása alá került. 1926-ban a szentendrei művésztelep és a Szentendrei Festők Társaságának alapító tagja lett. Gyermekkori betegsége után keletkezett nagyothallása és beszédnehézségei miatt visszahúzódó, a saját álomvilágába merülő személyiség volt. Ember és természet különös kapcsolata, gazdag színekben felszabaduló álomvilág és a realitás lényegi összefüggései érhetők tetten festményein. Lírai megfogalmazású, bensőséges lelki tájképek, személyes hangvétellű önarcképek, a metafizikus festészet ihlette egyedi motívumkészlettel kísérletező szuggesztív víziói alkotják életművét.

A Szőnyi István által képviselt klasszicizáló tendencia egy kései lenyomata Paizs Goebel festő és modell viszonyát újraértelmező műve. A műtermi jeleneten sötétebb, vörös és barna alaptónusú színekkel, a fény és árnyék kontrasztjával érzékelteti a plaszticitást.

Alapadatok

Anyag/ Technika:

Farost / olaj

Méretek:

103 x 77 cm, K: 104 x 77,5 cm

Események

Festmény   mikor   1929
készítése

ki Paizs Goebel Jenő (1896-1944)
hol